

U s n e s e n í

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Ivanky Havlíkové a soudců JUDr. Naděždy Řehákové a Mgr. Martina Kříže v právní věci žalobce: **Univerzita Karlova v Praze**, se sídlem Ovocný trh 5/560, 110 00 Praha 1, zast. Mgr. Karlem Masopustem, advokátem, se sídlem Praha 5, Radlická 3185/1c, proti žalovanému: **Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy**, se sídlem Praha 1, Karmelitská 529/7, v řízení o žalobě proti vyrozumění žalovaného ze dne 31. 10. 2016, nazvaném „Projekt nesplnil fázi věcného hodnocení externími hodnotiteli/arbitrem“.

t a k t o :

- I. **Žaloba se odmítá.**
- II. **Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**
- III. **Žalobci se vrací zaplacený soudní poplatek ve výši 3.000,- Kč. Soudní poplatek v této výši bude žalobci vrácen do 30 dnů od právní moci tohoto usnesení z účtu Městského soudu v Praze k rukám právního zástupce žalobce Mgr. Karla Masopusta, advokáta.**

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se podanou žalobou domáhá přezkoumání v záhlaví uvedeného vyrozumění, kterým žalovaný sdělil žalobci interní depeši, odeslanou a doručenou přes komunikační systém MS2014+, že žalobcův projekt nesplnil fázi věcného hodnocení externími hodnotiteli.

Ke skutkovému stavu žalobce uvádí, že žalovaný jakožto řídicí orgán operačního programu Výzkum, vývoj a vzdělávání (dále jen „operační program“) vyhlásil dne 15. 7. 2015 výzvu č. 02_15_003 Podpora excelentních výzkumných týmů v prioritní ose 1 operačního programu. Žalobce podal v rámci této výzvy žádost o podporu projektu s názvem „Přirozenost a normativita“ s registračním číslem CZ.02.1.01/0.0/0.0/15_003/0000341 (dále jen „projekt“).

Žádost o podporu byla ve věcném hodnocení posuzována dle Pravidel pro žadatele a příjemce – obecná část, verze 3, příp. 4 (dále jen „Pravidla pro žadatele“) dvěma hodnotiteli, z nichž jeden žádosti přidělil 156 bodů a druhý 363 bodů. Z důvodu odlišného hodnocení byl vyžádán posudek třetího hodnotitele (arbitra) v souladu s Pravidly pro žadatele kap. 5.4.2 (Věcné hodnocení). Arbitr žádosti přidělil 186 bodů a nedoporučil žádost k podpoře. Žalobci byla dne 18. 8. 2016 zaslána interní depeše, která obsahovala informaci, že fáze věcného hodnocení externími hodnotiteli/arbitrem na projektu byla ukončena a zároveň došlo ke zveřejnění hodnotících posudků/arbitrážního posudku prostřednictvím IS KP14+. Dne 31. 8. 2016 podal žalobce proti výsledku věcného hodnocení v souladu

s Pravidly pro žadatele (kap. 10.1) připomínky k podkladům žalovaného v procesu schvalování projektů. Žalovaný shledal připomínky žalobce částečně důvodnými (viz Zápis z jednání přezkumné komise konané dne 27. 9. 2016) a zadal zpracování opravného posudku k posudku arbitra. Opravný hodnotitel byl vázán závěry přezkumné komise a opětovně hodnotil pouze kritéria, u nichž přezkumná komise žalobcovy námitky akceptovala jako důvodné či částečně důvodné. V opravném posudku hodnotitel přidal projektu 54 bodů (celkově tedy dosáhl 240 bodů), což však nedostačovalo ke kladnému posouzení žádosti o udělení dotace. Žalovaný o konečném výsledku hodnocení žalobce vyrozuměl interní depeší ze dne 31. 10. 2016 nazvanou „Projekt nesplnil fázi věcného hodnocení externími hodnotiteli/arbitrem“, který žalobce napadá touto žalobou.

Žalobce je přesvědčen, že uvedené sdělení je nutno považovat za finální rozhodnutí o neposkytnutí dotace, a to v souladu s Pravidly pro žadatele, verzi 4, které v kap. 5.5 stanoví, že řídicí orgán vydá konečné rozhodnutí v případech neúspěšných žadatelů ve formě rozhodnutí o ukončení administrace žádosti. Konečné vyrozumění žalobce ze dne 31. 10. 2016 je proto nutno považovat za rozhodnutí ve smyslu § 65 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“), a to s ohledem na materiální pojetí rozhodnutí, které ustáleně dovozuje judikatura správních soudů (zejména rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 5. 2006, č. j. 1 Afs 147/2005-107). Dle § 14 zákona č. 218/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech a o změně některých souvisejících zákonů (dále jen „rozpočtová pravidla“) rozhoduje poskytovatel dotace o poskytnutí dotace na základě žádosti žadatele, které buď vyhoví či nikoliv (na její poskytnutí nemá žadatel právní nárok), ovšem při rozhodování musí respektovat základní principy nakládání s veřejnými prostředky a své správní uvážení nezneužívat. Podle § 14 odst. 5 rozpočtových pravidel se na rozhodnutí poskytovatele, kterým zcela žádosti žadatele vyhoví, nevztahuje správní řád a soudní přezkum. Avšak judikatura správních soudů potvrzuje, že správní řád a soudní přezkum se vztahuje na ta rozhodnutí, jimiž poskytovatel žádosti nevyhověl (viz zejména usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 9. 2015, sp. zn. 9 Ads 83/2014). Žalobce je přesvědčen, že vyrozumění o hodnocení projektu, v jehož důsledku byl jeho projekt vyloučen, je rozhodnutím v materiálním smyslu, které musí být vydáno v režimu správního řádu (žalobce proti němu z procesní opatrnosti podal dne 15. 11. 2016 rozklad dle § 152 správního řádu) a rovněž je přezkoumatelné soudy ve správním soudnictví. Na závěr žalobce zdůrazňuje, že v pochybnostech je třeba vycházet z presumpce přezkoumatelnosti rozhodnutí správních orgánů, neboť opačný výklad by znamenal zbavení fyzických i právnických osob efektivní právní ochrany.

Žalobce je přesvědčen, že žalobou napadené rozhodnutí podléhá přezkumu ve správním soudnictví a žaloba je z toho důvodu přípustná.

Žalovaný ve svém vyjádření ze dne 27. 3. 2017 považuje podanou žalobu za nepřípustnou, neboť napadenou interní depeši nelze považovat za správní rozhodnutí, kterým se zakládají, mění, ruší nebo závazně určují práva a povinnosti žalobce. Tento úkon má pouze neformální a předběžnou povahu, což je zřejmé i ze způsobu jeho doručení pomocí informačního systému MS2014+. Napadená interní depeše obsahuje pouze informaci, že fáze věcného hodnocení externími hodnotiteli/arbitrem projektu byla ukončena a zároveň došlo ke zveřejnění hodnotících posudků/arbitrážního posudku prostřednictvím IS KP14+. Žalovaný rovněž upozorňuje, že interní depeše s tímto informativním obsahem jsou zasílány žadatelům v rámci operačního programu vždy po ukončení konkrétní fáze hodnotícího

procesu. Jedná se o pouhou komunikaci mezi žadatelem a poskytovatelem dotace, která má sloužit k informování o průběhu procesu hodnocení projektu.

Žalovaný nepopírá, že judikatura Nejvyššího správního soudu přiznává neúspěšným žadatelům právo na soudní přezkum rozhodnutí o neudělení dotace, ovšem tímto rozhodnutím je v daném případě vyrozumění o nevyhovění žádosti o podporu ze dne 10. 2. 2017, č. j. MSMT-15918/2016-2 (dále jen „vyrozumění o nevyhovění žádosti“), které bylo žalobci doručeno prostřednictvím datové schránky dne 13. 2. 2017. Proti tomuto rozhodnutí však předmětná žaloba nesměřuje. Žalovaný pouze pro úplnost dodává, že žalobce podal rozklad proti interní depeši ze dne 31. 10. 2016 s označením „Finalizace opravného hodnocení“, ovšem tato interní depeše není totožná s interní depeší, kterou žalobce napadl touto žalobou. Dále je zřejmé, že žalobce byl obeznámen se skutečností, že konečné rozhodnutí je ve věci vydáváno formou Rozhodnutí o ukončení administrace žádosti (jak uvádí v žalobě) a nikoliv formou interní depeše. Tuto informaci žalovaný žalobci rovněž sdělil v odpověď na dotaz (zaslaný žalovanému dopisem ze dne 25. 1. 2017), zda je interní depeše ze dne 31. 10. 2016 s označením „Projekt nesplnil fázi věcného hodnocení externími hodnotiteli/arbitrem“, tedy žalobou napadený úkon žalovaného, formálně i věcně rozhodnutím o ukončení administrace žádosti ve smyslu kap. 5.5 Pravidel pro žadatele.

Žalovaný žádá, aby soud žalobu odmítl.

Soud se nejprve zabýval přípustností podané žaloby.

Žalobou ve správním soudnictví lze napadnout každý úkon správního orgánu, jímž se zakládají, mění, ruší nebo závazně určují žalobcova práva nebo povinnosti a o němž žalobce tvrdí, že jím byl zkrácen přímo nebo v důsledku porušení svých práv v předchozím řízení (§ 65 odst. 1 s. ř. s.).

Mezi stranami není sporu o tom, že rozhodnutí vydávaná dle § 14 rozpočtových pravidel, jimiž nebylo vyhověno žádosti žadatele o dotaci, podléhají soudnímu přezkumu. K této otázce judikoval rozšířený senát Nejvyššího správního soudu v usnesení ze dne 30. 9. 2015, č. j. 9 Ads 83/2014-46, že *„na taková rozhodnutí, jimiž poskytovatel žádosti nevyhověl (resp., pokud vyhověl jen částečně, v rozsahu částečného nevyhovění), se obecné předpisy o správním řízení vztahují a není vyloučeno jejich soudní přezkoumání (§ 14 odst. 5 a contrario). (...) Případný soudní přezkum negativních rozhodnutí o tzv. „nenárokových“ dotacích je omezen na posouzení řádného procesu, který garantuje rovnou ochranu práv a rovné zacházení se všemi žadateli za obecným způsobem stanovených podmínek. Zjednodušeně řečeno žadatel nemá právo na „výsledek“, ale na „řádný proces“ s ním související. Ten je určen právními předpisy, podmínkami danými v dokumentech, na které právní tituly poskytnutí dotace odkazují, respektive základními procesními zásadami určujícími postup orgánů veřejné moci v právním státě“.*

Mezi stranami je naopak sporné, zda napadené rozhodnutí, tedy interní depeše ze dne 31. 10. 2016 označená „Projekt nesplnil fázi věcného hodnocení externími hodnotiteli/arbitrem“, je rozhodnutím ve smyslu § 65 a násl. s. ř. s. Soud dospěl k závěru, že tomu tak není.

V dané věci způsob oznámení výsledku procesu schvalování žadateli upravují Pravidla pro žadatele a příjemce – obecná část, verze 4, s datem účinnosti ode dne 1. 9. 2016. V kapitole 5.5 je stanoveno, že *„v případě neúspěšných žadatelů, kteří nevyužijí možnost podání připomínek a v případech, kdy žádost o podporu nebude po vyřízení připomínek vrácena zpět do procesu schvalování, vydá ŘO Rozhodnutí o ukončení administrace žádosti“*

(pozn. pod čarou: Rozhodnutí o ukončení administrace žádosti podléhá přezkumu před správními soudy), které v souladu se zákonnými požadavky na doručování a prostřednictvím MS2014+, doručí žadateli. Rozhodnutí o ukončení administrace obsahuje minimálně: výsledek hodnocení a výběru projektů; odůvodnění vyřazení žádosti o podporu či nedoporučení projektu k financování, ve kterém budou uvedeny důvody a podklady pro rozhodnutí, a jak se ŘO vypořádal s případným vyjádřením žadatele k podkladům rozhodnutí; výsledky hodnocení, které vedly k ukončení administrace žádosti o podporu; informaci, že proti rozhodnutí o ukončení administrace nelze podat opravný prostředek“.

Z výše uvedené citace je zřejmé, že napadená interní depeše ze dne 31. 10. 2016 tyto náležitosti nesplňuje po formální ani materiální stránce. Žalobci byla oznámena prostřednictvím interního systému MS2014+ a svým názvem a obsahem toliko informuje o skutečnosti, že projekt nesplnil fázi věcného hodnocení externími hodnotiteli a došlo ke zveřejnění hodnotících posudků. Interní depeši tedy nelze považovat za správní akt, jímž se zakládají, mění, ruší nebo závazně určují žalobcova práva nebo povinnosti ve smyslu § 65 s. ř. s. a jako taková nepodléhá přezkumu ve správním soudnictví.

Soud uznává, že sám žalovaný věc učinil mírně nepřehlednou, neboť v průběhu vyřizování žalobcovy žádosti upravil Pravidla pro žadatele z verze 3 na verzi 4, kdy verze 3 v kapitole 5.5 týkající se způsobu oznámení výsledků procesu schvalování žadateli toliko uváděla, že „*neúspěšní žadatelé obdrží prostřednictvím IS KP14+ vyrozumění o neschválení žádosti o podporu v procesu schvalování projektu, které obsahuje: výsledek dané fáze hodnocení a výběru projektů; důvody pro vyřazení žádosti o podporu či nedoporučení projektu k financování; detailní výsledky hodnocení a výběru projektu (je-li relevantní vč. hodnotící tabulky se stanovisky hodnotitelů a zápisu z jednání hodnotící a výběrové komise); informace o možném podání žádosti o přezkum rozhodnutí (více viz kapitolu 10.1.1.)*“. Nutno rovněž podotknout, že právě v této formě byla napadená interní depeše vyhotovena (včetně odkazu na výsledky zveřejněné prostřednictvím IS KP14+ a poučení o možnosti podat opravný prostředek), a to navzdory skutečnosti, že byla vydána dne 31. 10. 2016, tedy již za účinnosti verze 4 Pravidel pro žadatele (účinnými od 1. 9. 2016). Tato skutečnost však nemění nic na tom, že žalobce měl možnost v souladu s aktuálními Pravidly pro žadatele (verze 4) napadnout Vyrozumění o nevyhovění žádosti správní žalobou, jak je výslovně stanoveno v kapitole 5.5 Pravidel a domáhat se tak ochrany svých práv (tedy přezkumu, zda byla jeho žádost posuzována v řádném procesu). Žalobci ostatně tato okolnost byla známa, jak uvádí v žalobě na str. 3, v poznámce pod čarou č. 4, a vyplývá i z přílohy jeho podání k soudu ze dne 20.1.2017: „*Vyrozumění o nemožnosti podat rozklad*“. Žalovaný to pak dopisem ze dne 16. 2. 2017, č. j. MSMT-4372/2017-2 potvrdil, kdy uvedl, že Vyrozumění o nevyhovění žádosti ze dne 10. 2. 2017 je třeba z věcného i materiálního hlediska považovat za rozhodnutí o ukončení administrace žádosti.

Z výše uvedených důvodů Městský soud v Praze žalobu odmítl jako nepřípustnou podle § 46 odst. 1 písm. d) ve spojení s § 70 písm. a) s. ř. s.

O náhradě nákladů řízení soud rozhodl v souladu s § 60 odst. 3 s. ř. s., podle něž nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, byla-li žaloba odmítnuta.

Podle § 10 odst. 3 věty první zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích „*soud vrátí z účtu soudu i zaplacený poplatek za řízení, který je splatný podáním návrhu na zahájení řízení, odvolání, dovolání nebo kasační stížnosti, snížený o 20 %, nejméně však o 1 000 Kč, bylo-li řízení zastaveno před prvním jednáním. (...) Byl-li návrh na zahájení řízení před prvním jednáním odmítnut, soud vrátí z účtu soudu zaplacený poplatek*“. Soud tedy výrokem III. vrátil žalobci soudní poplatek ve výši 3.000 Kč, což je částka odpovídající poplatku zaplacenému za podání žaloby proti rozhodnutí správního orgánu.

P o u ě n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, 657 40 Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s.; kromě obecných náležitostí podání musí kasační stížnost obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů je stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 19. května 2017

JUDr. Ivanka Havlíková, v.r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení: Lucie Horáková